

PŘÍBĚHY BEZPRÁVÍ

V letošním školním roce se naše škola opět zapojila do projektu „Příběhy bezpráví“, který pořádá Člověk v tísni. Tento projekt se dlouhodobě věnuje moderním československým dějinám, zejména pak problematickému komunistickému období.

V měsíci listopad se mohou školy z celé republiky zapojit do jedné z akcí „Příběhů bezpráví“ – „Listopad, měsíc filmu na školách“. Každoročně si školy mohou vybrat z nabídky filmů (historických dokumentů), které mapují události z naší nedávné minulosti a vypráví příběhy, často obyčejných, lidí v komunistickém Československu.

Do letošního ročníku „Příběhů bezpráví“ se zapojili studenti třídy 4.C, k nimž se přidali dva dobrovolníci ze třídy 4.D pod vedením prof. Petry Horákové.

Pro studenty jsem pak vybrala film Milana Maryšky z roku 1969 „Deset bodů“, který vychází z události 14.-18.11.1968, kdy českoslovenští studenti zformulovali své požadavky do deseti bodů a zahájili tak stávkou za jejich splnění. Ve svých požadavcích reagovali na události ze srpna 1968.

Součástí projektu je nejen promítnout vybraný film, ale též uspořádat besedu s hostem, který studenty blíže seznámí s danou problematikou či dobou.

Jelikož žijeme v době, kdy máte ještě tu vzácnou příležitost pozvat lidi, kteří komunistický režim prožili na vlastní kůži a často jim výrazně poznamenal a pozměnil život, pozvala jsem na besedu přímého pamětníka dvou totalitních režimů 20. století – pana Ing. Františka Šedivého

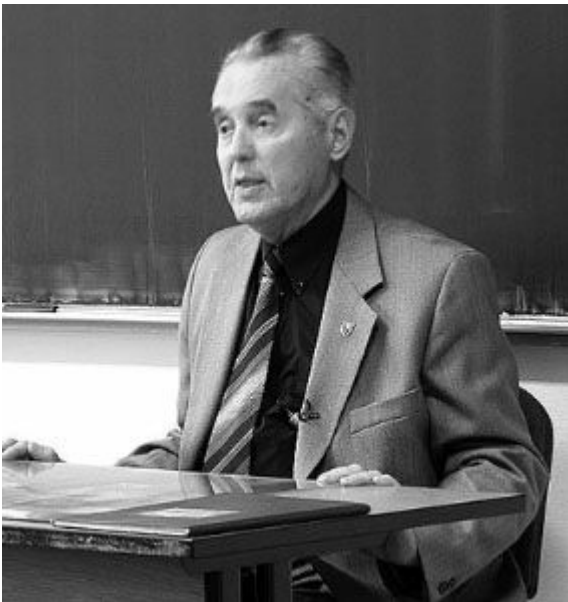
Ten poté studenty seznámil se svým životním příběhem, který poznamenal nacismus, poté komunismus a vyprávění pak zakončil charakteristikou své činnosti v současné době

Tento projekt osobně hodnotím velmi kladně, jelikož se studenti mohou jinou, nenásilnou formou dozvědět zajímavosti z naší nedávné minulosti a uvědomit si tak lépe dopad komunistického období na československou společnost – její myšlení a vztahy mezi lidmi. Důsledky tohoto období pocítujeme i v současnosti.

Navíc studenti poznají, že historie se nemusí podávat jen formou výuky a výkladu před tabulí, ale i formou živého vyprávění, tedy formou tzv. „oral history“

Vypracovala: Petra Horáková

NÁŠ HOST

Ing. František Šedivý

- Narozen 2.7.1927 v Zadní Třebáni (Československo)
- Spisovatel a politický vězeň
- V roce 1942, v období „heydrichiády“ studoval na reálce, když byl vyloučen ze studia a roku 1944 byl pak totálně nasazen v továrně Junkers
- V této době se zapojil do svého „prvního“ odboje – proti nacistům
- Po únorovém převratu 1948 se zapojil do dalšího odboje – tentokrát proti komunistickému režimu

vydáváním a distribucí letáků, organizováním ilegálních skupin a převáděním jednotlivých osob přes hranice

- Začátkem 50. let se mu podařilo odhalit agenta provokatéra „Golda“, následkem toho byl v roce 1952 ve věku 25let v procesu „Šedivý a spol.“ za trestný čin velezrady a vyzvědačství odsouzen na 14 let odnětí svobody
- Vězněn byl na Mírově, dlouhá léta pak strávil v uranových dolech v Jáchymově, a to v ústředním táboře – táboře C, v táboře L (tzv. Věží smrti) a dále pak v příbramských Býtizi a Vojně
- V únoru 1964 byl propuštěn na svobodu
- Po roce 1989 se zapojil a dodnes se angažuje v Konfederaci politických vězňů, kde nyní působí jako první místopředseda. Dále se angažuje v klubu dr. Milady Horákové a je též členem mezinárodního klubu PEN
- O své činnosti proti komunistickému režimu a svých zkušenostech z lágrů napsal několik knih, některé i se svým bratrem Zdeňkem Šedivým
- Dne 28.10.2009 převzal z rukou prezidenta Václava Klause řád Tomáše Garrigua Masaryka II. třídy za vynikající zásluhy o rozvoj demokracie a lidská práva

Ohlasy studentů

V úterý 12. listopadu se na naší škole konala akce s názvem Příběhy bezpráví, která měla dvě části. V první části jsme viděli krátký film Deset bodů.

Jedná se o film, který zachycoval studenty VŠ během listopadu r. 1968, kteří se snažili prosadit své základní požadavky, které vycházely z Deseti bodů. Jednalo se například o svobodu tisku, projevu, shromažďování nebo také zaručení občanských a právních svobod. Tento dokument byl zajímavý svým autentickým zpracováním, jelikož nás aspoň na pár minut, vtáhl do doby normalizace.

Druhá část byla beseda s Ing. Františkem Šedivým. Tento pán nás seznámil se svým životem. Jeho život je velmi zajímavý, jelikož žil jak v době nacismu, tak i komunismu. Dokonce byl i odsouzen v politickém procesu. Kvůli tomu byl krátkou dobu ve věznici v Mírově, odkud byl poslán na necelých 11 let pracovat do Jáchymovských dolů. Dnes působí jako místopředseda v Konfederaci politických vězňů.

Jsem ráda, že jsem se mohla této akce zúčastnit, protože považuji za velmi přínosné setkat se s pamětníky historických událostí.

(Elena Matěvosová - 4.D)

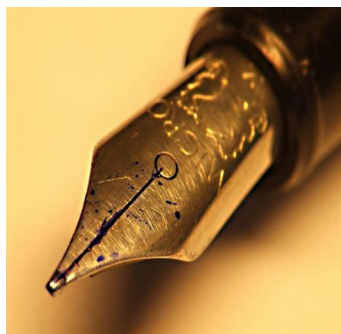
Nejdříve bychom chtěly říci, že jsme nevěděly, co od besedy s panem Františkem Šedivým očekávat, a proto jsme byly celkem zvědavé, co se dozvíme.

Podle našeho názoru bylo velmi dobré, že jsme nejprve shlédli film o Pražském jaru. Ten navodil správnou atmosféru pro debatu o tak vážném tématu jako je komunistický režim. Jsme rády, že pan Šedivý přijal pozvání na naší školu a byl ochotný nám vyprávět o svém životě, o kterém nemůže být jednoduché hovořit.

Myslíme si, že je důležité neustále si připomínat temnou část naší historie, protože mnoho mladých lidí si stále neuvědomuje, jaké následky komunistická doba měla na rozvoj naší republiky i každého jednotlivce zvlášť.

Nyní bychom chtěly vyjádřit naše pocity, které na nás zanechalo vyprávění o jeho drsném avšak smysluplném životě. Už od svého mládí byl veden k vlastenectví a nebál se pro svou vlast riskovat svůj život. Byl ochotný pomáhat cizím lidem z toho režimu uprchnout zatím, co sám na emigraci nikdy nepomyslel. V této době to bylo neuvěřitelně odvážné. Je jasné, že panu Šedivému odhodlanost a nebojácnost nechyběly. Nikdo z nás si nedokáže ani představit jakým utrpením si prošel v době, kdy byl zavřen ve vězení nebo pracovních táborech. I přesto, že v takovýchto podmínkách strávil necelých jedenáct let, vypráví o této části svého života poutavě a beze strachu. Na závěr bychom chtěly říct, že si velmi vážíme lidí, jako je pan Šedivý, protože bez nich bychom teď ještě pořád žili v nesvobodném státě. I přes svůj vysoký věk (86) vykonává stále funkci

místopředsedy KPV a vypráví především mladým lidem o komunistickém systému a hlavně životě v něm, aby zabránil opětovnému zvolení komunistické strany a utrpení dalších lidí.

(Adéla Bártová, Kristýna Henešová – 4.C)

Milí studenti/ky,

chci vás alespoň krátce informovat o akci, která proběhla na naší škole, s váženým hostem, bývalým politickým vězněm Františkem Šedivým. Setkání s panem Františkem Šedivým bylo pro mne velmi inspirující a obdivuji jej i ostatní členy KPV (Konfederace politických vězňů), že ačkoliv mu režim přinesl všelijaké strasti, chodí po školách a předkládá žákům své zážitky a především se snaží poukázat na zvěrstva režimu a částečně se snaží nás, budoucí/současné voliče dohnat k tomu, abychom volby brali zodpovědně a abychom v budoucích letech opět nedopustili nástup komunismu.

„Hltala“ jsem každé jeho slovo, ale z pozice studenta mě samozřejmě nejvíce zajímalo, jak prožíval svá studentská léta a jakým způsobem ho režim penalizoval. I přes to, že ho vyhodili ze střední školy, dostudoval jinde a vystudoval dokonce i vysokou školu. Po [komunistickém puči v únoru 1948](#) se zapojil do boje proti tehdejšímu režimu vydáváním a distribucí letáků, organizováním [ilegálních](#) skupin a pomocí při útěcích do zahraničí. Když mluvil o pomoci uprchlíkům, z jeho slov zřetelně vyplývala naprostá skromnost, stále opakoval, že by to sám nikdy nezvládl. Jen mě trochu mrzelo, že již nebyl prostor k dotazům, protože pan Šedivý svým výkladem zcela vyplnil čas pro přednášku, což ovšem nikomu nevadilo.

Oceňuji i film „10 bodů“, který nám byl před přednáškou promítnut a navodil tu správnou atmosféru. Nejvíce mě ale na panu Šedivém zaujal jeho postoj k současné mládeži a sdělil nám, že i přesto co se děje dnes v politice a že i lidé se změnili, stále věří, že český lid je spravedlivý a dokáže se poprat za svá práva a svobodu. Velice mě povzbudilo, že v naší mladou generaci ještě někdo věří a že nás neztracuje. Zároveň je mi velice líto faktu, že za 30 let již nebude nikdo, kdo by tato poselství mladým předával, jak sám poznamenal pan Šedivý, KPV pomalu vymírá, protože těch co jsou ochotni o režimu vypovídat je minimum a většinu členů KPV tvoří pamětníci, kterým je již okolo 80-ti let.

(Marie Fabingerová – 4.C)

Dojem z besedy s Ing. Františkem Šedivým

Pan Šedivý na mě působil jako velmi aktivní a vitální člověk. Rozhodně musím přiznat, že na svůj věk vypadá výborně. Asi nikdo by mu netypoval, že zažil jak období nacismu, tak i komunismu. Jeho vyprávění bylo poutavé a zajímavé. Člověk dokázal udržet pozornost po celou dobu této besedy. Celý svůj život dokázal shrnout do dvou neuvěřitelných hodin plných zajímavých zážitků z dob jeho mládí i dospělosti. Někdy člověku připadalo, že je to příběh odehrávající se v daleké historii. Po nějaké době si uvědomíte, že to vůbec není nějaká dávná historie.

Velmi ráda jsem uvítala, že beseda probíhala ve formě přednášky, ale nechyběl zde i prostor pro případné dotazy. Bylo vidět, že některé zážitky se mu velmi těžko interpretují, ale i přesto se o ně s námi podělil. Mám pocit, že tuto besedu vnímal jako poslání. Jako možnost předat nějaké zkušenosti a vědomosti z těchto hrůzných dob mladým lidem, kteří si mohou jen těžko představovat, jaké to opravdu bylo.

Pro mě nejzajímavějším momentem celé besedy, byl popis pracovního tábora. Nechápu, jak někdo mohl přežít takovéto zacházení, když se k vám lidé chovali jako ke zvířeti. Někteří byli uvězněni i několik let. Pan Šedivý tam byl dokonce jedenáct let! Jen těžko si dokážu představit odloučení od rodiny a přátel.

Besedu bych určitě označila za velmi poutavou a zajímavou. Myslím si, že tuto zkušenost by měl mít každý, kdo se o toto téma více nebo méně zajímá. Avšak vím, že postupem času bude ubývat osobností s těmito vzpomínkami. I přesto, že je snaha nějak zmonitorovat zážitky těchto lidí do elektronické podoby, nikdy se to nevyrovná osobnímu setkání. Proto si cením této zkušenosti, kterou už další generace nikdy nedostanou.

_(Tereza Severová – 4.C)

Na tuto přednášku jsme se velmi těšili, protože nevíme o období komunistického režimu u nás tolik, kolik bychom chtěli a tak jsme rádi využili této velmi zajímavé příležitosti poslechnout si někoho, kdo toto období zažil na vlastní kůži. Velmi nás ohromilo, jak pan Šedivý celou besedu bravurně zvládnul. Ve svých 86 letech celou dobu co mluvil, což bylo více než přes hodinu, stál. To na nás udělalo veliký dojem.

Dále jsme také obdivovali, jak o svém životě a o době ve které žil dokázal vcelku otevřeně a bez problémů hovořit. Dalo by se očekávat, že to pro něj bude například nepříjemné mluvit na téma komunistických pracovních táborů, ale působil velmi klidně. Podle naše názoru si zaslouží velký respekt, protože byl odsouzen na 11 let a dokonce pobýval i v neblaze proslulém komplexu Jáchymov. Na konci i poskytnul odpověď na dotaz ze třídy, při které se dokonce i párkrát zasmál, což dokazuje, že je stále pozitivně naladěný a plný elánu a že nezahořknul. Myslíme si, že jeho práce v KPV, kde zastává funkci místopředsedy je velmi chvályhodné, protože mnoho lidí má tendence zapomínat na hrůzy minulého režimu, ale podle našeho názoru je třeba tyto často kontroverzní témata připomínat, aby se národ poučil a neopakoval stejné chyby jako v minulosti.

(Kryštof Skácel, David Gajdoš – 4.C)

Velmi oceňuji zapojení se naší školy do programu Příběhy bezpráví a díky tomu umožnění shlédnout film 10 bodů a možnost zúčastnit se besedy s politickým vězněm panem Ing. Františkem Šedivým, který je také místopředsedou Konfederace politických vězňů. Jsem přesvědčená o tom, že budu mluvit za všechny, když řeknu, že oživení učiva tímto způsobem je pro nás studenty velmi zajímavé a ceněné. Bylo nám umožněno setkat se s politickým vězněm komunistického režimu bývalého Československa, který si v životě prošel mnoha nesnázemi. Měli jsme příležitost vyslechnout jeho příběh a zeptat se ho na věci, které nás zajímaly. Musím říct, že to je zkušenost, za kterou jsem a vždy budu paní profesorce Horákové vděčná, už jen kvůli tomu, že za nějaký čas by toto setkání nebylo možné uskutečnit. Dále také proto, že nám umožnila nahlédnout na období totalitních režimů 20. století trochu z jiné perspektivy.

(Silva Konečná – 4.C)

Jako každý rok se na školách zapojených do projektu Příběhy bezpráví konala i na naší škole beseda s Ing. Františkem Šedivým. Na začátku besedy jsme byli obeznámeni o průběhu besedy a bylo nám přiblíženo s kým se setkáme letos.

Nejprve jsme shlédli dokumentární film Deset bodů, který zachycuje události roku 1968 – Pražské jaro, zaměřené zejména na pohled studentů zapojených do demonstrací. Po krátkém filmu začala pro mě ta zajímavější část a to pohled konkrétního člověka, který tyto události zažil na vlastní kůži a může nám předat své zážitky lépe než sebelepší dokumentární film.

Nejvíce mě zaujalo, jak pan Šedivý líčí svá studentská léta a je zřejmé, že naše generace má studium v mnoha ohledech jednodušší. Jeho mládí nebylo jednoduché, protože si prošel oběma totalitními režimy proti kterým později bojoval.

Pan Šedivý studoval gymnázium, které, ale musel v kvartě opustit kvůli restituci studentů (hlavním důvodem restituce bylo snížení inteligence, tedy celkově snížit vzdělanost obyvatelstva). Později se přihlásil na Obchodní akademii v Berouně a úspěšně odmaturoval ve 21 letech, kdy konečně mohl pokračovat ve studiu. Později úspěšně absolvoval i vysokou školu, kterou kvůli práci studoval večerně.

Aktivně se zapojil i do tzv. letákové akce, kdy rozesílali letáky informující obyvatele o nebezpečí komunistického režimu, protože kvůli cenzuře nebylo možné dozvědět se pravdivé informace z médií. Následně byl zatčen a odsouzen, kvůli styku se západem, což bylo chápáno jako nepřátelství vůči režimu a nebylo to tolerováno. Ve vězení strávil téměř 11 let, kdy nebyl osvobozen ani při amnestii v roce 1960.

Dnes je pan Šedivý místopředsedou Konfederace politických vězňů a živoucím důkazem, že zdravé smýšlení a odhodlání něco změnit nejde zlomit ani násilím. **(Daniel Pöllnerová – 4.C)**

Příběhy bezpráví:

Beseda studentů Gymnázia Přípotčín s Ing. Františkem Šedivým, dne 12.11.2013

**Příběhy bezpráví:
Beseda studentů Gymnázia Přípotoční s Ing. Františkem Šedivým, dne 12.11.2013_**

Příběhy bezpráví:

Beseda studentů Gymnázia Přípotoční s Ing. Františkem šedivým, dne 12.11.2013
